

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc T-522/20 RENV

Carpatair SA

v.

Evropská komise

**Rozsudek Tribunálu (druhého senátu zasedajícího v kolegiu o pěti soudcích) ze dne
13. května 2026**

„Státní podpora – Odvětví letecké dopravy – Opatření přijatá Rumunskem ve prospěch letiště
v Temešváru – Opatření provedená letištěm v Temešváru ve prospěch společnosti Wizz Air
a leteckých společností, které jej využívají – Rozhodnutí, kterým se zčásti konstatuje neexistence
státní podpory ve prospěch letiště v Temešváru a leteckých společností, jež toto letiště využívají –
Letištní poplatky – Žaloba na neplatnost – Aktivní legitimace – Osobní dotčení –
Neexistence podstatného zásahu do soutěžního postavení – Částečná nepřijatelnost –
Článek 107 odst. 1 SFEU – Právní omyl – Selektivní povaha – Výhoda“

1. *Soudní řízení – Předložení důkazů – Lhůta – Opožděně předložené návrhy důkazů –
Podmínky
(Jednací řád Tribunálu, čl. 85 odst. 1)*

(viz bod 28)

2. *Žaloba na neplatnost – Fyzické nebo právnické osoby – Právní zájem na podání žaloby –
Nezbytnost vzniklého a trvajícího zájmu – Posouzení v okamžiku podání žaloby –
Zrušení napadeného aktu, které může přinést žalobci prospěch v rámci žaloby před
vnitrostátními soudy – Zrušení napadeného aktu, které může vést k zahájení formálního
vyšetřovacího řízení v jiné věci – Přijatelnost
(Článek 263 SFEU)*

(viz body 32–39)

3. *Žaloba na neplatnost – Fyzické nebo právnické osoby – Pojem nařizovací akt ve smyslu
čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU – Všechny akty s obecnou působností s výjimkou
legislativních aktů – Rozhodnutí Komise sestávající ze dvou částí – První část týkající se
systému letištních poplatků platného pro všechny letecké společnosti využívající určité letiště –
Obecně závazný akt – Zahnutí – Druhá část týkající se dohod použitelných pouze na
smluvní strany – Individuální opatření – Vyloučení
(Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU)*

(viz bod 41)

4. *Žaloba na neplatnost – Fyzické nebo právnické osoby – Akty, které se jich bezprostředně a osobně dotýkají – Osobní dotčení – Kritéria – Rozhodnutí Komise, kterým jsou některá opatření kvalifikována jako podpory slučitelné s vnitřním trhem a kterým je konstatována neexistence podpory u ostatních opatření – Žaloba podniku konkurujícího podniku, který je příjemcem podpory a účastnil se správního řízení – Konkurenční podnik, který neprokázal podstatný zásah do svého postavení na relevantním trhu – Nepřípustnost (Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU)*

(viz body 49–57, 62–73, 76–79, 85–89, 127–129)

5. *Soudní řízení – Návrh na zahájení řízení – Formální náležitosti – Stručný popis dovolávaných žalobních důvodů – Abstraktní vyjádření – Povinnost unijního soudu rekonstruovat žalobní důvody a argumenty žalobkyně – Neexistence – Nepřípustnost [Jednací řád Tribunálu, čl. 76 písm. d)]*

(viz body 91–94)

6. *Soudní řízení – Předložení nových žalobních důvodů v průběhu řízení – Podmínky – Použití na řízení konané po vrácení věci následujícím po řízení o kasačním opravném prostředku [Jednací řád Tribunálu, čl. 76 písm. d), čl. 84 odst. 1, čl. 193 odst. 1 a článek 194]*

(viz body 95–97)

7. *Žaloba na neplatnost – Fyzické nebo právnické osoby – Akty, které se jich bezprostředně a osobně dotýkají – Bezprostřední dotčení – Kritéria – Rozhodnutí Komise konstatující neexistenci státní podpory – Žaloba podniku konkurujícího podniku, který je příjemcem podpory – Konkurenční podnik, který doložil bezprostřední dotčení svého práva, aby nedošlo k narušení hospodářské soutěže – Přípustnost (Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU)*

(viz body 130–132, 147)

8. *Podpory poskytované státy – Pojem – Selektivní povaha opatření – Opatření stanovující snížení letištních poplatků, které mohou využít všechny letecké společnosti využívající dotčené letiště – Podmínky uplatnění omezující prospěch ze stanovených snížení na velmi omezený počet leteckých společností – Opatření, které lze kvalifikovat jako selektivní – Opatření sledující legitimní cíle – Neexistence vlivu (Článek 107 odst. 1 SFEU)*

(viz body 161–167, 176, 179–182, 195–197)

9. *Soudní řízení – Vedlejší účastenství – Spis vedlejšího účastníka – Formální náležitosti – Stručný popis dovolávaných žalobních důvodů – Globální odkaz na jiné písemnosti připojené ke spisu vedlejšího účastníka – Nepřípustnost*
[Statut Soudního dvora, článek 21; jednací řád Tribunálu, čl. 76 písm. d) a čl. 145 odst. 2 písm. b)]

(viz body 191–193)

Shrnutí

Tribunál, kterému Soudní dvůr vrátil věc, částečně zrušil rozhodnutí¹ Evropské komise konstatující, že opatření provedená mezinárodním letištěm v Temešváru provozovaným společností Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara – Traian Vuia“ SA (AITTV), v níž drží rumunský stát 80% podíl, ve prospěch společnosti Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (dále jen „Wizz Air“), nejsou státními podporami z důvodu, že Komise se dopustila nesprávného právního posouzení selektivní povahy letištních poplatků obsažených v letecké informační příručce (dále jen „AIP“) na rok 2010. Tímto upřesnil analýzu aktivní legitimace podniku, který konkuruje letecké společnosti, jež je příjemcem takových opatření, a dále upřesnil přezkum selektivní povahy státních podpor.

Na základě stížnosti podané rumunskou regionální leteckou společností Carpatair SA (dále jen „žalobkyně“) zahájila Komise v roce 2011 formální vyšetřovací řízení týkající se zejména AIP na rok 2010, jakož i dohod podepsaných v roce 2008 mezi společnostmi AITTV a Wizz Air, které definovaly obecné podmínky využívání letištní infrastruktury a letištních služeb poslední uvedenou společností (dále jen „dohody z roku 2008“). Dvě z těchto dohod byly pozměněny v roce 2010 prostřednictvím nového systému slev sjednaného oběma podniky (dále jen „dohody z roku 2010“).

Komise přijala napadené rozhodnutí, v němž měla mimo jiné za to, že letištní poplatky uvedené v AIP na rok 2010, ani dohody z let 2008 a 2010 nepředstavují státní podpory. Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí žalobu k Tribunálu.

Rozsudkem ze dne 8. února 2023² Tribunál prohlásil žalobu za přípustnou a zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž dospělo k závěru, že letištní poplatky uvedené v AIP na rok 2010 a v dohodách z let 2008 a 2010 nepředstavují státní podpory. Komise, Wizz Air a AITTV podaly proti tomuto rozsudku kasační opravný prostředek.

Rozsudkem ze dne 13. února 2025³ Soudní dvůr zrušil původní rozsudek v plném rozsahu z důvodů souvisejících s prokázáním aktivní legitimace žalobkyně a vrátil věc Tribunálu.

¹ – Rozhodnutí Komise (EU) 2021/1428 ze dne 24. února 2020 o státní podpoře SA. 31662 – C/2011 (ex NN/2011), kterou poskytlo Rumunsko mezinárodnímu letišti Temešvár – Wizz Air (Úř. věst. 2021, L 308, s. 1, dále jen „napadené rozhodnutí“).

² – Rozsudek ze dne 8. února 2023, Carpatair v. Komise (T-522/20, EU:T:2023:51) (dále jen „původní rozsudek“).

³ – Rozsudek ze dne 13. února 2025, Komise a další v. Carpatair (C-244/23 P až C-246/23 P, EU:C:2025:87) (dále jen „rozsudek o kasačním opravném prostředku“).

Tribunál nejprve přezkoumal přípustnost žaloby. Připomněl, že napadené rozhodnutí představuje individuální akt v rozsahu, v němž je v něm konstatováno, že dohody z let 2008 a 2010 nejsou státními podporami. K prokázání své aktivní legitimace musí tedy žalobkyně prokázat, že je touto částí uvedeného rozhodnutí bezprostředně a osobně dotčena. Napadené rozhodnutí je dále nařizovacím aktem, který nevyžaduje přijetí prováděcích opatření ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce třetí části věty SFEU v rozsahu, v němž je v něm konstatováno, že systém letištních poplatků stanovený v AIP na rok 2010 není státní podporou. K prokázání aktivní legitimace tedy stačí, aby žalobkyně prokázala, že je touto částí rozhodnutí bezprostředně dotčena.

Pokud jde zaprvé o osobní dotčení žalobkyně částí napadeného rozhodnutí týkající se dohod z let 2008 a 2010, jelikož žalobkyně není příjemcem opatření vyplývajících z uvedených dohod, musí prokázat, že dotčenou podporou došlo k podstatnému zásahu do jejího postavení na dotčeném trhu. Vzhledem k tomu, že žalobkyně již od roku 2014 nevykonává činnost na letišti, nemůže se za účelem prokázání takového zásahu opírat o potenciální budoucí hospodářskou soutěž, ale musí prokázat, že v době, kdy dohody z let 2008 a 2010 vyvolávaly účinky, existovala účinná hospodářská soutěž se společností Wizz Air.

V projednávané věci Tribunál konstatoval, že jelikož v projednávané věci žalobkyně a společnost Wizz Air zajišťovaly linky obsluhující stejná letiště nebo letiště vzdálená méně než 100 km, mohli si potenciální zákazníci vybrat mezi službami nabízenými každou z nich, takže tyto společnosti si přímo konkurovaly na pěti linkách obsluhovaných na týchž letištích. V tomto smyslu skutečnost, že žalobkyně a společnost Wizz Air provozovaly odlišné obchodní modely, a okolnost, že jejich letadlové parky měly odlišné technické vlastnosti, což společnosti Wizz Air umožnilo dosáhnout úspor z rozsahu, nebrání existenci konkurence mezi nimi.

Žalobkyně však neprokázala, že měla zvláštní postavení ve srovnání s ostatními leteckými společnostmi působícími na letišti. V tomto smyslu skutečnosti, že byla vystavena konkurenci společnosti Wizz Air na větším počtu linek než uvedené společnosti, činnost letiště byla zaměřena na činnosti žalobkyně a 90 % jejího obratu plynulo z jejich činností na tomto letišti, nejsou dostačující pro přiznání zvláštního postavení.

Kromě toho za účelem odůvodnění výše uvedeného zvláštního postavení žalobkyně dostatečně neprokázala, že její soutěžní postavení bylo podstatně dotčeno konkurencí ze strany společnosti Wizz Air, která měla prospěch z dohod z let 2008 a 2010. Činnost posledně uvedené společnosti totiž nemůže sama o sobě vysvětlit snížení čistých výnosů žalobkyně v tomto období. Navíc žalobkyně neprokázala ušlý zisk nebo méně příznivý vývoj než ten, který by byl zaznamenán bez těchto dohod. Konečně mohly mít na její výnosy vliv jiné faktory .

Žalobkyně tudíž není napadeným rozhodnutím osobně dotčena, pokud jde o dohody z let 2008 a 2010. Žaloba na neplatnost je tedy v tomto ohledu nepřipustná z důvodu nedostatku aktivní legitimace.

Pokud jde zadruhé o bezprostřední dotčení žalobkyně týkající se AIP na rok 2010, Tribunál konstatoval, že společnost Wizz Air mohla stejně jako ostatní letecké společnosti využít slev stanovených v AIP na rok 2010 a skutečně tak učinila. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí má zcela automatické právní účinky již pouze na základě unijní právní úpravy, žalobkyně je bezprostředně dotčena uvedeným rozhodnutím v rozsahu, v němž se týká AIP na rok 2010, a je oprávněna zpochybnit jeho opodstatněnost.

Ve věci samé Tribunál rozhodl, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když konstatovala, že letištní poplatky stanovené v AIP na rok 2010 nepředstavují státní podpory, aniž zkoumala, zda slevy stanovené pro letadla s maximální vzletovou hmotností vyšší než 70 tun s více než 10 000 nastoupenými cestujícími ročně měly být uplatňovány selektivně.

Tento soud nejdříve uvedl, že i přes jeho případnou legitimní povahu nemůže cíl sledovaný těmito slevami, a sice přilákat větší letadla za účelem zvýšení příjmů letiště, sám o sobě vyloučit selektivitu.

Tribunál dále konstatoval, že systém letištních poplatků, slev a rabatů se zajisté vztahoval v zásadě na všechny letecké společnosti, které užívaly nebo mohly užívat letiště. Obě kumulativní kritéria stanovená AIP na rok 2010 byla však formulována tak, že okruh potenciálních příjemců dotčených slev byl nutně omezen.

Okolnost, že velmi omezený počet leteckých společností mohl mít prospěch z výše uvedených slev, tedy nemohla být považována za náhodný důsledek skutečnosti, že tyto slevy byly koncipovány právě tak, že je mohly získat jen tyto společnosti.

Tribunál tudíž zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž AIP na rok 2010 nepředstavuje státní podporu z důvodu, že nemá selektivní povahu.